

nō eandē patriō filij esse substantiā: q̄ omne qd̄ de deo dicit̄: s̄m substantiā dici putant: et p̄pterea et gignere et gigni: vel genitū esse et ingentū: qm̄ diuersa sunt: contendūt substantiās esse diuersas: demonstrat̄ nō omne quod de deo dicit̄ s̄m substantiā dici: sicut s̄m substantiā dicit̄ bonus et magnus: et si quid aliud ad se dicitur: sed dici etiāz relatiue: id est nō ad se sed ad aliquid qd̄ ipse nō est: sicut pater ad filium dicit̄: vel dñs ad creaturam sibi seruientē: vbi si quid relatiue: id est ad aliquid qd̄ ipse nō est etiā ex tpe dicit̄: sicuti est. **D**ñe refugiu factus es nobis: nihil ei accidere quo mutes: s̄ omni no ipm̄ in natura vel essentia sua imutabilem p̄manere. **In. vi.** quō dicit̄ s̄m xp̄us ore ap̄lico dei virtus et dei sapientia: sicut disputat̄: vt differat̄ eadem questio diligenti⁹ retractanda: vtrū a quo est genitus christus nō sit ipse sapientia: sed tñ sapientie pater: an sapientia sapientiam genuerit: s̄ quodlibet horū esset: etiā in hoc libro apparuit trinitatis equalitas: et non deus triplex: s̄ trinitas: nec quasi aliqd̄ duplū esse patrē et filium ad simplū sp̄m̄ sc̄m: vbi nec tria plus aliqd̄ sunt q̄ vnū horū. **D**isputatur et etiā quō possit intelligi quod ait **H**ilarius ep̄s. **E**ternitas in patre: species in imagine vsus in munere. **In. viij.** questio que dilata fuerat explicat̄: ita vt deus qui genuit filiū: non solum sit pater virtutis et sapientie sue: sed etiā ipse x̄tus atq̄ sapientia. **S**ic et sp̄s sanct⁹. **N**ec tñ simul tres sunt virtutes: aut tres sapientie sed vna x̄tus: et vna sapientia: sicut vn⁹ deus: et vna essentia. **D**einde questum ē: quō dicantur vna essentia: tres p̄sone: vel a q̄busdā grecis vna essentia: tres substantie: et inuenta ē elocutionis necessitate dici: vt aliquo vno nomine enūciarent̄: cū querit̄: qd̄ tres sint: q̄ tres esse veraciter cōsitemur: patrē: s̄ et filiū et sp̄m̄ sanctū. **In. viij.** rōne etiā reddita intelligentibus clarū est in substantia veritatis nō solum patrē filio nō eē maiore: sed nec ambos simul aliquid maius esse q̄ solū sp̄m̄ sc̄m: aut quolibet duos in eadem trinitate mai⁹ esse aliquid q̄ vnū: aut oēs simul tres mai⁹ aliquid esse q̄ singulos. **D**einde p̄ veritatē que intellecta cōspicit̄: et p̄ bonū summū a quo ē omne bonū et p̄ iusticiā: p̄pter quā diligit̄ anim⁹ iustus: ab animo etiā nō dū iusto: vt natura nō solum in corpore: verū etiā in cōmutabilis quod ē de⁹ quātū fieri pōt̄ intelligeret̄ admonui: et p̄ charitatem que in scripturis sanctis deus dicit̄ ē p̄ quā cepit̄: vtrūq̄ etiā trinitas intelligētibus apparere: sicut amans et qd̄ amat̄: et amor. **In ix.** ad imaginē dei: qd̄ est hō s̄m mentē puenit

disputatio: et in ea quedā trinitas inuenit̄: id est mēs et noticia: qua se nouit̄: et amor quo se noticiāq̄ suā diligit̄: et hec tria equalia inter se et vnū ostendunt̄ essentie. **In. x.** hoc idē diligētius subtiliusq̄ tractatum est: atq̄ ad id p̄ductum: vt inueniret̄ in mente euidentior trinitas eius: in memoria sc̄z et intelligentia et voluntate. **S**ed qm̄ et hoc compertū est: q̄ nunq̄ eē ita potuerit: vt mens nō sui meminisset: non se intelligeret et diligeret: q̄uis nō semp se cogitaret. **L**um aut̄ se cogitaret: nō se a corporebus rebus eadē cogitatioe discerneret: dilata est de trinitate cui⁹ hec imago ē disputatio vt in ipsis etiā corporebus visis inueniret̄ trinitas: et distinctius in ea lectoris exerceretur intentio. **In. xi.** ergo electus ē sensus oculorū in quo id qd̄ inuentū ē etiā in ceteris quattuor sensibus corpis et nō dictū posset agnosci atq̄ ita exterioris hoīs trinitas: primo in his q̄ cernunt̄ extrinsecus: ex corpore sc̄z quod videt̄ et forma que inde in acie cernētis imprimitur et vtrūq̄ copulātis intentione voluntatis apparuit. **S**ed hec tria non inter se equalia: nec vnus esse substantie claruerūt. **D**einde in ipso animo ab his que extrinsec⁹ sensa sunt velut introducta inuenta est altera trinitas: vbi apparerent eadē tria vnus esse substantie. **I**maginatio corpis que in memoria est: et inde informatio cū ad eam cōuertit̄ acies cogitātis: et vtrūq̄ coniungens intentio voluntatis. **S**ed ideo ista trinitas ad exteriorē hominem repta est prinere: quia de corpibus illata est q̄ sentiunt̄ extrinsecus. **In. xij.** discernenda vis est sapientia a scientia: et in ea que p̄prie scientia nuncupat̄: quia inferior est: prius q̄ daz sui generis trinitas inquirenda. **Q**ue licet ad interiorē hoīem iā prinereat: nō dūz tñ imago dei vel appellanda sit vel putāda. **E**t hoc agit̄ in xij. p̄ cōmendationē fidei xp̄iane. **In. xiiij.** aut̄ de sapientia hoīs vera: id est de munere in eius ipsius dei participatione donata: que a scientia distincta est disputat̄. **E**t eo peruenit disputatio vt trinitas appareat in imagine dī quod est hō: s̄m mentē: que renouat̄ in agnitione dei: s̄m imaginē ei⁹ q̄ creauit hoīem ad imaginē suā: et sic p̄cipit sapientiam vbi p̄templatio est eternoꝝ.

In quarum rerū contemplatione summa trinitas inquirenda sit. **Ca. III.**

Nam ergo in ipsis rebus eternis incorporeis et in cōmutabilib⁹ in q̄rū p̄fecta p̄tēplatione nobis beata q̄ non nisi eterne est vita p̄mittit̄: trinitatē q̄ deus ē inquireamus. **N**ecq̄ em̄ diuinoꝝ libꝝ: oꝝ tñmō

Col. 3.
Gen. 1

Libet

auctoritas esse dei p̄dicat: s̄ oīs que nos circūstat ad quā nos etiā p̄tinemus vniuersa ipsa reꝝ natura p̄clamat habere se p̄stantissimū p̄ditorem: q̄ nobis mentē rationēq; naturalē dedit: qua viuētia nō viuētib; sensu p̄dita nō sentientibus: itelligentia nō intelligentibus: imortalia mortalibus: ipotentibus potentia: iniustis iusta: speciosa deformib; bona malis: incorruptibilia corruptibilibus: imutabilia mutabilibus: inuisibilia visibilibus: incorpalia corp'alibus: beata miseris p̄ferenda videamus. Ac p̄ hoc q̄m̄ rebus creatis creatorem sine dubitatioe p̄ponimus: oportet vt eū ⁊ sūme viuere ⁊ cuncta sentire atq; intelligere: ⁊ mori: corumpi: mutariq; non posse: nec corpus esse: sed sp̄m̄ oīm̄ potentissimū: iustissimū: speciosissimū: optimū: beatissimūq; fateamur.

Om̄ia que de deo digne dici vident̄ posse in pauciora p̄ferre vt nihil minus dictum intelligatur. **Capitulum V.**

Et hec oīa que dixi: ⁊ quecūq; alia simili more locutionis humane digne de deo dici vident̄: ⁊ vniuerse trinitati que est vnus deus: ⁊ p̄sonis singulis in eadem trinitate p̄ueniūt. Quis em̄ vel vnū deum qd̄ est ipsa trinitas: vel patrem vel filium vel sp̄m̄ sanctū audeat dicere: aut nō viuētē aut nihil sentientē vel intelligentē: aut in ea natura qua inter se p̄dicant̄: equales quenq; esse eorū mortalē siue corruptibilē: siue mutabilē siue corporeū: aut quisq; ibi neget aliquē potentissimū: iustissimū: speciosissimū: optimū: beatissimū? Si ergo hec atq; h̄mōi om̄ia ⁊ ipsa trinitas ⁊ in ea singuli dici possunt: vbi aut quō trinitas apparebit: redigamus itaq; p̄us hec plurima ad aliquā paucitatem. Que vita em̄ dicit̄ in deo: ipsa est essentia eius atq; natura. Non itaq; deus viuūt nisi vita qd̄ ipse sibi est. hec aut̄ vita non talis est: qualis inest arbori: vbi nullus est intellectus: null⁹ est sensus: nec talis qualis inest pecori: habet em̄ vita pecoris sensum q̄n̄ quipritū: sed intellectū habet nullū. Et illa vita q̄ deus est sentit atq; intelligit oīa: ⁊ sentit mente nō corpore: q̄ sp̄s est deus. Non aut̄ sicut aīalia q̄ h̄nt corpora: per corpus sentit aīa. Non em̄ ex aīa p̄stat ⁊ corpore. Ac p̄ hoc simplex illa natura sicut intelligit sentit: sicut sentit intelligit. Idēq; sensus q̄ intellectus est illi. Nec ita vt aliqui esse desistat aut ceperit. Immortalis est em̄: nec frustra de illo dictū est qd̄ solus habeat immortalitē. Nam immortalitas eius vere immortalitas ē: in cuius natura nulla est cōmutatio. Ipsa est

1. **Ibi 6**

etiā vera eternitas q̄ est imutabilis deus sine initio: sine fine p̄c̄q̄nter ⁊ incorruptibilis. **U**na ergo eadēq; res dicit̄ siue dicat̄ eternus deus siue imortalis: siue incorruptibilis: siue imutabilis. Itēq; cū dicit̄ viuēs ⁊ intelligēs: qd̄ ē vtiq; sapiens: hoc idē dicit̄. Non em̄ p̄cipit sapias q̄ sit sapiēs: s̄ ipse sapias est. Et hec vita eadēq; virtus siue potētia: eadēq; sp̄s q̄ potens atq; speciosus dicit̄. Quid em̄ potentius ⁊ speciosius sapias: que attingit a fine vsq; ad finē fortiter: ⁊ disponit oīa suauiter? Bonitas etiam atq; iusticia nūq̄d̄ inter se in natura dei: sicut in eius opib; distāt tāq; due diuerse sint q̄litates dei: vna bonitas: alia iusticia? Nō vtiq; Sed q̄ iusticia ipsa bonitas: ⁊ q̄ bonitas ipsa beatitudo. Incorpalis aut̄ vel incorporeus: id ē: deus: vt sp̄s credat̄: vel intelligat̄ esse nō corp⁹. Proinde si dicamus: eternus: imortalis: incorruptibilis: imutabilis: viuus: sapiēs: potens: speciosus: iustus: bonus: brū s̄ sp̄s: hōrū oīm̄ nouissimū qd̄ posui: quasi tr̄smō videf̄ significare substantiā: cetera dō huius substantie q̄litates: sed nō ita est in illa ineffabili simplici natura. Quicqd̄ em̄ fm̄ q̄litates illi dicit̄ videf̄: fm̄ substantiā vel essentiā est intelligendū. Absit em̄ vt sp̄s fm̄ substantiā dicat̄ deus: ⁊ bonus fm̄ q̄litate: s̄ vtrūq; fm̄ substantiā. Sic oīa cetera q̄ cōmemorauimus: vnde in superioribus libris multa iam diximus. De q̄ tuor̄ igit̄ p̄mis que modo a nobis enumerata atq; digesta sunt: id est eternus: imortalis: incorruptibilis: imutabilis: vnū aliquid eligamus: quia vnū quatuor̄ ista significant: sicut iam disserui: ne p̄ multa distendat̄ intentio: ⁊ illud potius qd̄ positū est p̄us: id est eternus: hoc faciamus ⁊ de quatuor̄ secūdis que sunt viuus: sapiēs: potens: speciosus. Et q̄m̄ vita qualicūq; inest ⁊ pecori cui sapientia nō inest duo vero ista sapientia scz atq; potentia ita sūt inter se in homine comparata: vt sancta scriptura diceret. Melior est sapiens q̄ fortis. Speciosa porro etiam corpora dici solent. **U**nuꝝ ex his quatuor̄ quod eligimus: sapiens eligatur: q̄uis hec quatuor̄ in deo nō in equalia dicenda sint. **N**oīa em̄ quatuor̄: res autem vna est. De tercijs vero vltimis quatuor̄ q̄uis in deo idem sit iustum esse quod bonū: quod beatum esse: tamen quia in hominibus potest esse spiritus nō beatus: potest ⁊ iustus et bonus nondū beatus. Qui vero beatus est: p̄fecto ⁊ iustus ⁊ bonus ⁊ sp̄s est: hoc potius eligamus quod nec in hoībus esse sine illis tribus pot̄ qd̄ est beatus.

Sap. 8.

Sap. 6.